

Ulica Marijana Čavića 4, Zagreb
Tel:+385 1 24 11 111
Fax:+385 1 61 71 283
e-mail: dalekovod@dalekovod.hr

Zagrebačka burza

Naslov: **Dostava Rješenja Visokog trgovačkog suda u slučaju Dalekovod**

Zagreb, 5. prosinac 2013.g.- Dalekovod d.d. u prilogu dostavlja Rješenje Visokog trgovačkog suda.

Dalekovod d.d.

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

TRGOVAČKI SUD 5

TRGOVAČKI SUD
ZAGREB

2013

publični — neposredno
odluka — prilog
prijava

52. PŽ-8613/13-4

RJEŠENJE

Sep 19 - 365 / 2013

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Raoulu Dubravcu, u postupku radi sklapanja predstečajne nagodbe nad dužnikom DALEKOVOD d.d. Zagreb, Ulica Marijana Čavića 4, MBS: 090010093, OIB: 47911242222, odlučujući o žalbama dužnika i vjerovnika ZAGREBAČKE BANKE d.d. Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, MBS: 080000014, OIB: 92963223473 i SOCIETE GENERALE SPLITSKA BANKA d.d. Split, MBS: 060000488, OIB: 69326397242 Ruđera Boškovića 16, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Stpn-7/13 od 16. rujna 2013., 25. studenog 2013.

riješio je

I. Uvažavaju se žalbe dužnika Dalekovod d.d. i vjerovnika Zagrebačka banke d.d. i Societe Generale Splitska banka d.d. i ukida rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Stpn-7/13 od 16. rujna 2013. te predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

II. Odbija se kao neosnovana žalba dužnika Dalekovod d.d. i potvrđuje rješenje predsjednice Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Su-1124/13 od 2. rujna 2013.

III. Naređuje se ponovan postupak provesti pred drugim sucem pojedincem.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem, Trgovački sud u Zagrebu u točki I. izreke odbio je prijedlog dužnika Dalekovod d.d. za sklapanje predstečajne nagodbe od 26. travnja 2013. ispravljene 19. srpnja 2013. te se isti smatra nedopuštenim, a u točki II. izreke je naložio Financijskoj agenciji objaviti rješenje na WEB stranicama.

U obrazloženju rješenja navodi se da je dužnik podnio nepotpuni prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe 26. travnja 2013. na temelju odredbe čl. 66. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 108/12 i 144/12; dalje: ZFPPN). Nagodbeno vijeće FINE RC Zagreb izvijestilo je prvostupanjski sud da je zaključkom od 13. svibnja 2013. poništena potvrda izvršnosti rješenja tog vijeća UP-I/110/0712-01/83, Ur.br. 04-06-13-83-919 od 9. travnja 2013. kojim je utvrđeno da se plan financijskog restrukturiranja dužnika Dalekovod d.d. smatra prihvaćenim. Navedeno rješenje izvršno je s danom 31. svibnja 2013. kako je utvrdio prvostupanjski sud. S obzirom da uz prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe nije dostavljen prijedlog predstečajne nagodbe prvostupanjski je sud rješenjem od 3. srpnja 2013. pozvao dužnika ispraviti odnosno dopuniti prijedlog na način da dostavi prijedlog sadržaja predstečajne nagodbe sukladno odredbi čl. 66. st. 10. t. 1. ZFPPN-a. Dužnik je udovoljio rješenju suda istog dana i dostavio sadržaj predstečajne nagodbe koji sadrži 2.000 stranice teksta, te je sud 12. srpnja 2013. zakazao ročište za sklapanje nagodbe za 23. srpnja 2013. Naknadnim uvidom u tekst prijedloga predstečajne nagodbe sud je utvrdio daljnje nedostatke i rješenjem od 16. srpnja 2013. ponovno pozvao dužnika ispraviti i dopuniti prijedlog, a čemu je dužnik udovoljio 17. i 18. srpnja 2013.

U obrazloženju se navodi da je prvostupanjski sud po istom sucu pojedincu postupajući po prijedlogu za sklapanje predstečajne nagodbe Stpn-59/13 po prijedlogu dužnika Industrogradnja grupa d.d. Zagreb isti našao nedopuštenim jer većinu utvrđenih tražbina predstavljaju „uvjetna jamstva“ za nepostojeće i nevjerodostojne tražbine na temelju kojih se nisu mogla ostvarivati glasačka prava koja utječu na prava drugih vjerovnika jer su takvim postupanjem stvarni vjerovnici stavljeni u nejednak položaj. Sud je utvrdio da su takvim postupanjem u tom predmetu dužnik i povezana društva protivno smislu ZFPPN-u raspolagali pravima koja im po Zakonu ne pripadaju i djelovali protivno javnom moralu građana Republike Hrvatske.

U predmetu u kojem je doneseno pobijano rješenje navodi se da je sud zastao s postupkom i 29. srpnja 2013. podnio zahtjev za ocjenu ustavnosti pojedinih odredbi ZFPPN-a ocijenivši da su protivne Ustavu Republike Hrvatske. Nakon što je Ustavni sud Republike Hrvatske u svojem rješenju U-I-4175/2013-PP od 27. kolovoza 2013. utvrdio da je u tom predmetu podnesen prijedlog za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom ZFPPN-a i naložio prvostupanjskom sud da bezodložno nastavi postupak Stpn-7/13, postupak je nastavljen. Sud iznosi vlastitu ocjenu pojedinih odredbi Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju Republike Slovenije koji propisuje postupanje u takvim predmetima i uspoređuje ga s odredbama ZFPPN-a.

Analizira se sadržaj dužnikovog prijedloga za otvaranje postupka predstečajne nagodbe FINI od 14. studenog 2012. i ukazuje na različite podatke o financijskim obvezama dužnika u izvješću ovlaštenog revizora kao i tražbine utvrđene rješenjem FINE gdje je utvrđeno više od 50% tražbina nego što ih je dužnik iskazao u prijedlogu za otvaranje postupka predstečajne nagodbe. Shvaćanje je suda da na temelju

odredbi ZFPPN-a sudovi nisu ovlašteni ocjenjivati je li u postupku priznavanja tražbina došlo do povreda zakonitosti, ali prema odredbi čl. 321. st. 4. u vezi s čl. 3. st. 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP) sud neće uvažiti raspolaganja stranaka koja su u suprotnosti s prisilnim propisima i propisima javnog morala te je ovlašten odbiti prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe. Obveza je suda da nakon primitka prijedloga za sklapanje predstečajne nagodbe utvrdi je li u prethodnom postupku došlo do povrede Ustava Republike Hrvatske odnosno drugih zakona i međunarodnih ugovora, te može li odobriti, odbaciti ili odbiti prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe, a ne i ponoviti postupak utvrđenja tražbina i glasanja o prihvaćanju plana predstečajne nagodbe, odnosno u potpunosti i valjano utvrditi činjenično stanje. ZFPPN koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja prijedloga za otvaranje postupka predstečajne nagodbe izmijenjen je Uredbom Vlade Republike Hrvatske neposredno nakon otvaranja postupka predstečajne nagodbe i prije prihvaćanja plana financijskog restrukturiranja odnosno utvrđivanja tražbina u postupku pred FINOM. Nakon podnošenja prijedloga za sklapanje predstečajne nagodbe opet je izmijenjen ZFPPN i to prije nego je sud odlučio o prijedlogu za sklapanje predstečajne nagodbe. U obrazloženju se uspoređuju razlike između zakonskih odredbi čl. 60. i 72.a ZFPPN-a ovisno o pojedinim izmjenama Zakona. Smatra da navedene izmjene pogoduju dužnicima tako da u postupku predstečajne nagodbe preuzmu i ulogu najvećeg vjerovnika i suda i rezultate postupka prilagode svojim željama i potrebama što nalazi nedopustivim u ustavnom i moralnom smislu. Jamci i solidarni dužnici su isključivo povezana društva dužnika te se u postupku prijave tražbina na temelju jamstava i sudužništva stvarna tražbina multiplicira više puta. Zbog toga su odredbe čl. 60. i 72.a ZFPPN-a, kako ih tumači dužnik, suprotno odredbama Ustava Republike Hrvatske dale pravo glasa jamcima-sudužnika povezanih društva s dužnikom i financijskim institucijama neovisno što oni tražbine nisu podmirili niti su one nastale do otvaranja postupka predstečajne nagodbe što je suprotno ustavnim odredbama kojima se nalaze jednakost svih pred zakonom i kojima se jamči pravo vlasništva i ustanovljuje poduzetničku i tržišnu slobodu kao temelj gospodarskog ustroja Republike Hrvatske a ostvarenje jednakog pravnog položaja na tržištu osigurava država. Ukoliko bi predložena nagodba bila sklopljena dužnik nastupa na tržištu u znatno povoljnijem položaju zbog otpisivanja dijela potraživanja od poduzetnika koji nije pokrenuo postupak predstečajne nagodbe jer želi podmiriti svoje preuzete obveze. Kad su navedeni vjerovnici višestruko obračunatih tražbina prihvatili plan financijskog restrukturiranja došlo je do narušavanja prava vjerovnika sa stvarno nastalim tražbinama i udjela glasačkih prava na njihovu štetu i time dovedeno u pitanje poštivanje načela dobrovoljnosti tijekom glasanja o prihvaćanju plana.

U obrazloženju se analiziraju utvrđene tražbine pojedinih povezanih društva na temelju sudužništva kao i financijskih institucija i komentira način njihovog namirenja u prijedlogu predstečajne nagodbe. Isto tako navodi se da u prijavama nema dokaza da su prijavljene tražbine namirene te se ističe da sudužnici nisu osobni vjerovnici dužnika koji u vrijeme otvaranja postupka predstečajne nagodbe imaju kakvu imovinskopравnu tražbinu prema dužniku u smislu odredbe čl. 3. st. 1. t.

12. ZFPPN-a. Citiraju se pojedini dijelovi izmijenjenog prijedloga predstečajne nagodbe od 16. srpnja 2013. i ponavlja da bi dopuštanjem sklapanja predstečajne nagodbe kojom se pojedini vjerovnici namiruju iz iznosa dobivenog prodajom udjela u povezanom društvu sud povrijedio temeljno ustavno načelo o jednakosti u postupku koji se na temelju zakona provodi pred sudom. Sud takav prijedlog namirenja pojedinih vjerovnika nalazi protivnim moralu društva.

Sud dovodi u sumnju ustavnost odredbe čl. 59. ZFPPN-a izmijenjenog Zakonom o izmjeni ZFPPN („Narodne novine“ broj 81/13) koja se ne primjenjuje u ovom postupku i navodi da su trima bankama utvrđene tražbine iako se nisu odrekle prava odvojenog namirenja.

Povezana društva i financijske institucije prijavile su u postupku potraživanja u iznosu od 1,494.345.568,13 kn što čini ukupno 46,75% ukupnih tražbina, a potraživanja utvrđena rješenjem FINE iznose 1.800.883.562,07 kn ili 56,31% ukupnih tražbina i glasova. Time je povrijeđena odredba čl. 3. st. 1. t. 12. ZFPPN-a jer su vjerovnici raspolagali pravima koja im po Ustavu i Zakonu ne pripadaju čime se u prethodnom postupku postupalo suprotno smislu ZFPPN-a osobito odredbi čl. 22. ZFPPN-a što je suprotno prisilnim propisima Ustavu Republike Hrvatske i javnim moralom te je prvostupanjski sud direktnom primjenom odredbe čl. 14., 48. i 49. Ustava Republike Hrvatske utvrdio prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe nedopuštenim.

Odluke glavne skupštine dužnika koja je navodno održana 22. srpnja 2013. i na kojoj je smanjen temeljni kapital dužnika prvostupanjski sud dovodi u vezu s ponudom društva Konsolidator d.o.o. Zagreb za dokapitalizaciju dužnika u iznosu od 150.000.000,00 kn i zaključuje da se postupak predstečajne nagodbe pokušao iskoristiti protivno smislu Ustava Republike Hrvatske, ZFPPN i Zakona o preuzimanju dionički društva za preuzimanje dužnika izvan tržišnih uvjeta.

Dužnik žalbom pobija rješenje zbog žalbenih razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja s prijedlogom da zbog ostvarenih bitnih povreda odredaba parničnog postupka pobijano rješenje preinači i sam riješi predmet odnosno ukine i predmet vrati na odlučivanje prvostupanjskom sud pred drugog suca.

U bitnom navodi da je ostvaren žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka jer je izreka pobijanog rješenja kojim se odbija prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe i proglašava nedopuštenim suprotna odredbama ZFPPN-a. Pobijano rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, a izneseni razlozi su nejasni i proturječni. Prvostupanjski je sud donio odluku o pitanjima izvan sudske nadležnosti kad je odlučivao o ustavnosti pojedinih odredaba ZFPPN-a ili o pitanjima o kojima je odlučeno od strane nadležnog tijela u upravnom postupku. Obrazloženje pobijane odluke sadrži dijelove koji su irelevantni za odlučivanje u konkretnom predmetu a odnosi se na osobni stav suca o ZFPPN-u općenito,

usporedbi sa istovrsnim slovenskim propisom te odnosu Ustava i odredbi ZFPPN-a. Prvostupanjski sud je u obrazloženju pobijane odluke u cijelosti zanemario sadržaj brojnih dužnikovih podnesaka kojima se sudu ukazuje na pravilnu primjenu propisa i obrazlaže činjenično stanje u predmetu. Pažnja uredujućeg suca je po shvaćanju žalitelja više usmjerena na iznošenje stavova o ustavnosti i kvaliteti ZFPPN-a kao propisa, a propustio je navesti činjenice i razloge odlučne za donošenje odluke.

U trenutku podnošenja prijedloga za sklapanje predstečajne nagodbe postojalo je pravomoćno rješenje FINE o utvrđenim tražbinama koje predstavlja prethodno pitanje u konkretnoj situaciji. Stoga sud nije bio ovlašten ispitivati tražbine koje su utvrđene u pravomoćno riješenoj upravnoj stvari. Sud nije bio ovlašten niti ocjenjivati ustavnost pojedinih odredaba ZFPPN-a niti izravno primijeniti pojedine odredbe Ustava jer je za to isključivo nadležan Ustavni sud Republike Hrvatske.

Pobijanu odluku donio je sudac koji je trebao biti izuzet. Razlozi za izuzeće nastali su tijekom postupka. Dužnik navodi da od podnošenja prijedloga 26. travnja 2013. do 5. srpnja 2013. sud nije donio nikakvu odluku o sadržaju prijedloga iako je zakonom propisan rok u kojem se mora održati ročište za sklapanje predstečajne nagodbe. Sudac je medijski istupao umjesto glasnogovornika suda, a nakon odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske kojom je ukinuto rješenje o zastajanju s postupkom u predmetu na negativan način komentirao je navedenu odluku i sugerirao kako je on unatoč tome zauzeo vlastiti stav. Podnesene zahtjeve za izuzeće odbila je predsjednica suda.

Pogrešnu primjenu materijalnog prava žalitelj nalazi u činjenici da je prvostupanjski sud primijenio pojedine ustavne odredbe iako prema odredbama Ustavnog zakona to nije mogao. Suprotno općim odredbama Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP) sud je proširio svoje inkvizitorne ovlasti suprotno odredbi čl. 66. ZFPPN-a te isključio primjenu odredaba čl. 62. i 72.a ZFPPN-a radi primjene općih odredaba Zakona o obveznim odnosima i Ustava. Pogrešna primjena materijalnog prava dovela je sud u poziciju da kontrolira pravomoćno riješenu upravnu stvar i pojedine radnje dužnika i vjerovnika u postupku pred FINOM ocijeni nemoralnim i nedopuštenim. Pitanje postotaka otpisanih tražbina, rokova ispunjenja tražbina obuhvaćenih nagodbom, način prijave tražbina i uvjetnih tražbina, izračuna prava glasa su pitanja regulirana odredbama ZFPPN-a te sud nije smio ponovo preispitivati i ocjenjivati njihovu moralnost i dopuštenost. Pogrešno je shvaćanje suda da uvjetne tražbine iz čl. 72.a ZFPPN-a nisu smjele biti utvrđene. Ukazuje se na sadržaj i razliku obveznog odnosa jamca i dužnika, navodi da je prvostupanjski sud pogrešno tumačio tražbine na temelju sudužništva.

Prvostupanjski sud je pogrešno utvrdio činjenično stanje. Tijekom postupka dužnik je naveo da se ni jedan vjerovnik nije žalio na rješenje o utvrđenim tražbinama što bi bilo očekivano da se radi o fiktivnim tražbinama u velikim iznosima. Objasnjene su razlike između bilančnih i izvanbilančnih tražbina utvrđenih rješenjem što je uzeto u obzir prilikom namirenja u predstečajnoj nagodbi. Navedena rješenja namirenja u

skladu su s pozitivnim zakonskim odredbama i kasnijom izmjenom ZFPPN-a. Sud je pogrešno utvrđivao postotke glasova uz isključenje višestrukog prava glasa na temelju tražbina povezanih društava. Plan financijskog restrukturiranja u svakom je slučaju prihvaćen natpolovičnom većinom glasova u bilo kojoj varijanti.

Zajedničku žalbu protiv prvostupanjskog rješenja podnijeli su i vjerovnici Zagrebačka banka d.d. Zagreb i Societe Generale Splitska banka d.d. Split zbog žalbenih razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja s prijedlogom da drugostupanjski sud rješenje ukine i predmet vrati na ponovan postupak pred drugim sucem pojedincem.

U bitnom navode da izreka pobijanog rješenja kojom sud odbija prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe i istovremeno utvrđenje prijedloga nedopuštenim nije predviđena Zakonom čime je ostvaren žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka. Sud je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka kad je utvrđivao i odlučivao o pitanjima koja su pravomoćno riješena u upravnom postupku kojeg je provela FINA. Sud je pogrešno primijenio materijalno pravo kad je u obrazloženju naveo da uvjetne tražbine s osnove jamstva i sudužništva nisu smjele biti utvrđivane niti vjerovnici tih tražbina tretirani kao vjerovnici predstečajne nagodbe. Pogrešnim nalaze i shvaćanja prvostupanjskog suda o sadržaju obveznog odnosa jamstva i sudužništva u smislu odredbi Zakona o obveznim odnosima. Sud nije mogao tražbine razlučnih vjerovnika razmatrati na temelju izmjene ZFPPN-a koji se ne primjenjuje u konkretnom slučaju. Sud je propustio odredbe ZFPPN-a razmotriti kroz svrhu samog zakona propisanu odredbom čl. 20. ZFPPN-a kojom je određeno da je svrha postupka predstečajne nagodbe omogućiti vjerovnicima povoljnije namirenje od onog kakvo bi imali u slučaju namirenja u stečaju. Pogrešno je shvaćanje suda da potraživanje po prijavljenim tražbina s osnove garancije te sudužništva-jamstva nije nastalo u vrijeme otvaranja postupka predstečajne nagodbe jer te obveze nastaju skalpanjem ugovora o izdavanju garancije i realiziraju se kad vjerovnik plati svoju obvezu iz garancije. Garancije su još uvijek na snazi i ne postoje nerealizirane garancije. Kad bi se iz glasovanja o nagodbi uklonile tražbine povezanih društva opet bi proizašla potrebna većina za sklapanje nagodbe što je sud propustio utvrditi u obrazloženju.

Vjerovnici Intehna Zagreb d.o.o. Zagreb i Iscar alati d.o.o. Samobor d.o.o. podnijeli su po istom punomoćniku odgovor na žalbu dužnika u dijelu koji se odnosi na njihovu tražbinu. Tekst predstečajne nagodbe objavljen na WEB stranici FINE različit je u odnosu prijedlog podnesen sudu. Smatraju da se tekst prijedloga nagodbe podnesen sudu u odnosu na njihovo potraživanje može protumačiti na način da u slučaju da ne dođe do dokapitalizacije dužnika dužnik ne bi imao obvezu podmiriti utvrđenu tražbinu vjerovnika te je stoga takav prijedlog nagodbe nepovoljniji od prijedloga utvrđenog kod FINE.

Žalbe dužnika i vjerovnika su osnovane.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredaba članka 365. stavak 1. i 2. i članka 381. ZPP-a, u vezi s odredbom članka 66. stavak 14. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 108/12 i 144/12; dalje: ZFPPN), u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka propisane odredbom članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Pobijano rješenje zahvaćeno je svim žalbenim razlozima propisanim čl. 353. st. 1. t. 1. do 3. ZPP-a.

Zbog pogrešnog pravnog shvaćanja o postupanju prvostupanjskog suda u postupku sklapanja predstečajne nagodbe i s tim u vezi pojedinih odredaba ZFPPN-a prvostupanjski je sud propustio dati razloge o odlučnim činjenice jesu li ispunjene pretpostavke za sklapanje predstečajne nagodbe, te je činjenično stanje nepotpuno utvrdio.

Protivno žalbenim navodima dužnika i vjerovnika da je izreka pobijanog rješenja protivna odredbama ZFPPN-a odnosno ZPP-a jer je prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe odbijen i istovremeno se smatra nedopuštenim navodi se da se već odbijanjem prijedloga sud izjasnio o prijedlogu. Činjenica da sud prijedlog smatra nedopuštenim je višak koji ne utječe razumljivost izreke pobijanog rješenja. Naime, prema odredbi čl. 66. st. 8., 9. i 10. ZFPPN-a propisane su pretpostavke i postupak odobravanja predstečajne nagodbe. U postupku pred sudom u ovom predmetu na odgovarajući se način primjenjuju pravila parničnog postupka. To znači da prema odredbi čl. 321. st. 5. ZPP-a kad sud donese rješenje kojim ne dopušta nagodbu učinak tog rješenja je suspenzivan do njegovo pravomoćnosti. Kad je sud odbio prijedlog za sklapanje nagodbe donio je rješenje koje nije u potpunosti terminološki usklađeno s odredbama ZPP-a, ali ono zbog toga nije nerazumljivo jer je sud odlučio o prijedlogu. Ocjena navedena u izreci da se prijedlog smatra nedopuštenim je suvišna i ne utječe na razumljivost izreke.

Osnovano žalitelji navode da je pobijano rješenje zahvaćeno bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji se odnose na ispunjenje pretpostavki za sklapanje predstečajne nagodbe. Zbog toga nije moguće ispitati pravilnost primjene odredaba čl. 66. ZFPPN-a.

U obrazloženju rješenja navodi se da je prijedlog podnesen po istim punomoćnicima 26. travnja 2013. bio nepotpun jer nije dostavljen prijedlog predstečajne nagodbe. Iz spisa proizlazi da je nakon podnošenja prijedloga ukinuta potvrda izvršnosti, a obavijest FINE od 13. svibnja 2013. o tome tek je 27. svibnja 2013. dostavljena prvostupanjskom sudu. Nakon toga je dužnik 5. srpnja 2013. dostavio obavijest sudu od 4. srpnja 2013. kojom FINA obavještava sud da je 31. svibnja 2013. izdana klauzula izvršnosti. FINA je takvu obavijest uputila izravno sudu tek 12. srpnja 2013. Dakle, iako dužnik u žalbi navodi da je u trenutku podnošenja prijedloga rješenje o utvrđenim tražbinama bilo pravomoćno, ukinuta potvrda

izvršnosti nakon podnesenog prijedloga sprječavala je postupanje suda u postupku. Rješenje doneseno u upravnom postupku izvršava se nakon što postane izvršno. Rješenje o prihvaćenom planu financijskog restrukturiranja postalo je izvršno dostavom stranci rješenja kojim se žalba odbija. Kako su protiv rješenja o prihvaćanju plana financijskog restrukturiranja neki od vjerovnika podnijeli žalbe o kojima nije odlučeno u trenutku podnošenja prijedloga za sklapanje predstečajne nagodbe nadležno upravno tijelo je, dakle, pogrešno izdalo potvrdu izvršnosti. Bez potvrde izvršnosti nije moguće podnijeti prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe. Rok od 15 dana u kojem mora biti održano ročište za sklapanje predstečajne nagodbe je instruktivni rok jer nema štetnih procesnopравnih posljedica ako radnja nije izvršena u roku. Osim toga u slučaju da je prijedlog za sklapanje nagodbe neuređan odnosno po njemu nije moguće postupiti potrebno je poduzeti radnje na otklanjanju nedostataka koji sprečavaju sud u postupanju, a upravo se o tome radilo u ovom slučaju. Stoga su dužnikovi žalbeni navodi o postupanju suprotno propisanom roku neosnovani.

Kad je rješenje propisano odredbom čl. 60. st. 10. ZFPPN-a postalo izvršno stekle su se pretpostavke za postupanje suda. Dužnik, osim svega, ne osporava da nije uz prijedlog dostavio i prijedlog predstečajne nagodbe na temelju kojeg je sud mogao zakazati ročište za sklapanje nagodbe kao i da je na poziv suda ispravio i dopunio dostavljeni prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe tek 17. i 18. srpnja 2013. Pri tom se navodi da nije od značaja činjenica da je sud prvo zakazao ročište za sklapanje nagodbe, a potom pozvao dužnika ponovo ispraviti prijedlog nagodbe, jer je dužnik ispravio prijedlog.

Prema odredbi članka 66. stavak 3. ZFPPN-a uz prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe dužnik je dužan dostaviti:

1. izvješće o financijskom stanju i poslovanju dužnika,
2. revizorsko izvješće u kojem je ovlašten revizor dao mišljenje,
3. plan financijskog restrukturiranja ili izmijenjeni plan financijskog restrukturiranja,
4. sadržaj prihvaćenog plana financijskog restrukturiranja (utvrđeni postotak u kojem se isplaćuju vjerovnici i rokovi plaćanja),
5. popis vjerovnika čije tražbine nisu osporene, s naznakom utvrđenih i smanjenih iznosa njihovih tražbina,
6. popis osporenih tražbina i njihovih iznosa,
7. ovjereni zapisnik o provedenom glasovanju s priložima (formatizirani obrasci u originalu),
8. popis jamaca s naznakom njihove solidarne odgovornosti svim vjerovnicima dužnika ako je u postupku predstečajne nagodbe dano jamstvo.

Sud može odbaciti prijedlog dužnika za sklapanje predstečajne nagodbe, ako dužnik uz prijedlog nije dostavio isprave prema odredbi članka 66. stavak 2. ZFPPN-a, niti ih dostavi nakon što ga sud na to pozove.

Ne može se ispitati je li sadržaj prijedloga predstečajne nagodbe u cijelosti istovjetan sadržaju prihvaćenog plana financijskog restrukturiranja kako je propisano odredbom čl. 66. st. 9. ZFPPN-a. Prethodno pitanje za postupanje suda odnosno sklapanje predstečajne nagodbe je rješenje nadležnog tijela kojim se utvrđuje da je potrebna većina vjerovnika glasovala za prihvaćanje plana financijskog restrukturiranja i da je postupak proveden u skladu s odredbama ZFPPN-a. To prethodno pitanje prvostupanjski sud ne može sam rješavati, a u obrazloženju se i navodi da sud nije ovlašten ocjenjivati je li u postupku priznavanja tražbina došlo do povreda zakonitosti. Osim toga protiv navedenog rješenja podnesene su žalbe nekih vjerovnika te je drugostupanjsko tijelo njihove žalbe odbilo.

Prvostupanjski sud u obrazloženju navodi da je postupku pred FINOM došlo do nedopuštenih raspolaganja jer su povezana društva podnosila prijave nevjerodostojnih tražbina koje je dužnik priznao. Sud smatra da sudužnici nisu mogli biti dužnikovi vjerovnici jer u vrijeme otvaranja postupka predstečajne nagodbe nisu imali imovinskopravnu tražbinu prema dužniku pa su priznavanjem njihovih tražbina stvarne tražbine višekратно multiplicirane. Takvih je po shvaćanju suda gotovo jedna polovina utvrđenih tražbina. Shvaćanje je suda da su priznavanjem navedenih tražbina narušena temeljna ustavna načela jednakosti pred zakonom, povrijeđene ustavne odredbe o nepovredivosti vlasništva i načela jednakog pravnog položaja poduzetnika na tržištu. Banke po shvaćanju suda imaju položaj koji im ne bi trebao pripasti. Vjerovnici su raspolagali pravima koja im po Ustavu Republike Hrvatske i zakonu ne pripadaju čime su postupali protivno smislu ZFPPN-a slijedom čega je prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe nedopušten.

Navedene tvrdnje proturječe shvaćanju prvostupanjskog suda da nije ovlašten ocjenjivati je li u postupku utvrđivanja tražbina dužnikovih vjerovnika došlo do nezakonitosti. Sud ne može drugačije odlučiti o priznavanju tražbina jer mu takva ovlast nije dana odredbama ZFPPN-a. Vjerovnicima dužnika prema odredbama tog zakona dana je mogućnost ostvarivanja zaštite podnošenjem žalbe protiv rješenja FINE iz čl. 60. ZFPPN-a odnosno pokretanja upravnog spora. Stoga razlozi odbijanja prijedloga ne predstavljaju nedopuštena raspolaganja zbog kojih nije moguće pred sudom zaključiti sudsku nagodbu. Nedopuštena raspolaganja zbog kojih sud ne bi dopustio nagodbu ne mogu se odnositi na postupak pred FINOM koji je proveden prema pravilima upravnog postupka u kojem su tražbine vjerovnika utvrđene i odgovarajućom većinom glasova donesen plan financijskog restrukturiranja.

Iz sadržaja odredbe članka 66. stavak 10. ZFPPN-a koja propisuje da rješenje o odobravanju sklopljene predstečajne nagodbe mora (osobito) sadržavati sadržaj sklopljene predstečajne nagodbe i odredbe stavka 9. istog članka prema kojoj sadržaj predstečajne nagodbe mora biti u cijelosti istovjetan sa sadržajem prihvaćenog plana financijskog restrukturiranja, nedvojbeno proizlazi da rješenje o prihvaćanju sklopljene predstečajne nagodbe mora imati elemente sadržaja prihvaćenog plana financijskog restrukturiranja. A da bi predstečajna nagodba imala elemente sadržaja plana financijskog restrukturiranja, prethodno, plan financijskog

restrukturiranja, utvrđeni postotak u kojem se isplaćuju vjerovnici i rokovi plaćanja, mora postojati i mora biti prihvaćen od strane vjerovnika u postupku kod FINE.

Plan financijskog restrukturiranja, između ostalog, sadržava: prijedlog predstečajne nagodbe i to analizu tražbina prema veličini, kategoriji, razinu očekivanja namirenja i prijedloge rokova za njihovo namirenje, te usporedbu s očekivanim namirenjem u slučaju stečaja (članak 43. stavak 1. točka 7. podtočka 1. ZFPPN-a).

Odredba članka 66. stavak 3. točka 4. ZFPPN-a definira sadržaj prihvaćenog plana financijskog restrukturiranja. Prema toj odredbi sadržaj prihvaćenog plana financijskog restrukturiranja predstavlja utvrđeni postotak u kojem se isplaćuju vjerovnici i rokovi plaćanja.

Valja ukazati i na činjenicu da je tijekom postupka predstečajne nagodbe više put mijenjan sam Zakon. Zakon je stupio na snagu danom objave u Narodnim novinama i sukladno njegovim odredbama dužnik je podnio prijedlog za pokretanje postupka predstečajne nagodbe. Rješenje o pokretanju postupka predstečajne nagodbe nadležno je tijelo donijelo 20. prosinca 2012. kad je i objavljeno na WEB-u FINE i pozvani vjerovnici prijaviti svoje tražbine. Međutim, 20. prosinca 2012. Vlada Republike Hrvatske je Uredbom o izmjenama i dopunama ZFPPN-a izmijenila Zakon koji je nepuna tri mjeseca prije toga donesen i stupio na snagu. Uredba je stupila na snagu danom objave u Narodnim novinama 21. prosinca 2012. Stoga je nejasno da li se Uredba primjenjuje retroaktivno i na postupke pokrenute prije stupanja na snagu. Čini se da bi primjenom načela zaštite, stečena prava vjerovnika trebalo procijeniti prema propisu koji je vrijedio u trenutku pokretanja postupka, a nove procesne odredbe bilo bi moguće primijeniti i na postupke u tijeku ukoliko nisu suprotne već zasnovanim procesnopravnim odnosima. Kasnijim Zakonom o izmjenama i dopunama ZFPPN-a u lipnju 2013. ponovo su izmijenjene pojedine odredbe Zakona, ali je prijelaznim odredbama je određeno da će se postupci predstečajne nagodbe otvoreni prije stupanja na snagu tog Zakona dovršiti po odredbama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi koji je bio na snazi na dan njihova otvaranja kao i da se pojedine odredbe primjenjuju na postupke koji su u tijeku, osim ako su na dan stupanja na snagu ovoga Zakona započete radnje na koje se odnose. Novom Uredbom Vlade Republike Hrvatske u rujnu 2013. ponovo je izmijenjen ZFPPN.

Pravilno je prvostupanjski sud u obrazloženju naveo da se u ovom postupku primjenjuju odredbe ZFPPN-a i dijelom izmjene nakon Uredbe o prvoj izmjeni ZFPPN-a iz prosinca 2012. Stoga su suvišni dijelovi obrazloženja pobijanog rješenja u kojima prvostupanjski iznosi komparativne analize pojedinih odredaba ZFPPN-a u određenom vremenskom razdoblju i iznosi kritike o upitnoj ustavnosti Novele iz lipnja 2013. koja se ne primjenjuje u konkretnom predmetu.

Da bi se radilo o nedopuštenim raspolaganjima, dakle raspolaganjima stranaka koja su u suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala bilo bi

potrebno konkretno utvrditi je li u postupku koji je prethodio došlo do takvih povreda. Nejasno je zapravo smatra li prvostupanjski sud da je došlo do takvih povreda osim što nalazi da je došlo do multipliciranja tražbina i navodnih ustavnih povreda. Međutim, ustavnost odredaba ZFPPN-a još uvijek nije ispitao Ustavni sud Republike Hrvatske. S obzirom da prvostupanjski sud nije ovlašten ispitivati je li u postupku utvrđivanja tražbina donošenja plana financijskog restrukturiranja došlo do nekih nedopuštenih raspolaganja jer se radi o prethodnom pitanju o kojem odluku donio nadležni organ čini se da bi ispitivanje o nedopuštenim raspolaganjima koja sprečavaju zaključenje nagodbe moglo odnositi na razdoblje nakon toga i sami postupak sklapanja predstečajne nagodbe u užem smislu.

Stoga su razlozi odbijanja prijedloga za sklapanje predstečajne nagodbe neosnovani jer sud smatra da su nedopuštena raspolaganja nastala u postupku pred FINOM.

Osnovano žalitelji navode da prvostupanjski sud nije mogao isključiti primjenu odredbi ZFPPN-a navodeći da se radi o zakonu koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske i izravno primijeniti Ustav jer je prethodni postupak proveden protivno Ustavu. Odredbe čl. 37. st. 1. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske („Narodne novine“ br. 49. pročišćeni tekst) sasvim određeno navode da sud u slučaju da zakon koji bi trebao primijeniti, odnosno pojedina njegova odredba nije suglasna s Ustavom, zastat će s postupkom i podnijeti Ustavnom sudu zahtjev za ocjenu suglasnosti zakona, odnosno pojedine njegove odredbe s Ustavom. Kako je Ustavni sud ocijenio da je uređujući sudac prvostupanjskog suda podnio prijedlog za ocjenu ustavnosti, a ne zahtjev za ocjenu ustavnosti zbog toga nije mogao zastati s postupkom niti izravno primijeniti Ustav. Prema odredbi čl. 31. st. 2. Ustavnog zakona odluke i rješenja Ustavnog suda sva tijela državne vlasti dužna su provoditi u okviru svog ustavnog i zakonskog djelokruga.

Neosnovano žalitelji navode da je pobijano rješenje donio sudac koji je trebao biti izuzet. Dužnik je u dva navrata podnio zahtjev za izuzeće. U prvom je istaknuo, kako navodi u žalbi, da u razdoblju od podnošenja prijedloga do 5. srpnja 2013. nije donio nikakvu odluku o sadržaju prijedloga iako je ZFPPN-om propisan rok od podnošenja prijedloga do održavanja ročišta za sklapanje predstečajne nagodbe, te da je zastao s postupkom jer je podnio zahtjev za ocjenu ustavnosti i da je medijski istupao što je protivno Zakonu o sudovima („Narodne novine“ broj 28/13). Medijske istupe dužnik nalazi neovlaštenim i razlozima koji opravdavaju izuzeće. Drži da je predsjednica suda pogrešno odbila zahtjev za izuzeće. Prema čl. 89. Zakona o sudovima sudac se mora ponašati tako da čuva svoj ugled i ugled sudbene vlasti te ne dovede u pitanje svoju nepristranost i neovisnost u suđenju i samostalnost sudbene vlasti. Kodeksom sudačke etike određena su etička načela nužna za uspješno obnašanje sudačke dužnosti. Poštivanje Kodeksa je sudačka obveza. Dakle, u provedenom postupku utvrđeno je da ne postoje okolnosti koje dovode u sumnju nepristranost suca imajući u vidu i njegove medijske istupe. Neprimjereni medijski istupi mogli bi se tumačiti kao povredu odredaba Kodeksa, a ne okolnostima koje dovode u sumnju njegovu nepristranost, jer se u žalbi navodi da su medijski

istupi usmjereni na izražavanje osobnog stava o ustavnosti pojedinih odredaba ZFPPN-a. Osobnu zainteresiranost suca nije moguće utvrditi u njegovom protivljenju prijedlogu za izuzeće kao ni iznošenju osobnih stavova odnosno podnošenju prijedloga za ocjenu ustavnosti pojedinih zakonskih odredbi. Stoga je riješeno kao u točki II. izreke ovog rješenja sukladno čl. 380. t. 2. ZPP-a.

Sukladno odredbi čl. 380. t. 3. ZPP-a valjalo je uvažiti žalbe dužnika i vjerovnika te pobijano rješenje ukinuti i predmet vratiti na ponovan postupak u točki I. izreke. U nastavku postupka prvostupanjski će sud utvrditi jesu li ispunjene pretpostavke za sklapanje predstečajne nagodbe sukladno odredbama ZFPPN-a koje se primjenjuju u konkretnom predmetu te provesti postupak sukladno odredbi čl. 66. ZFPPN-a. Ako ocijeni da te pretpostavke nisu ispunjene prvo će poduzeti radnje na ispravku i dopuni prijedloga za sklapanje nagodbe ako je to moguće. Ako ocijeni da nije moguće dopustiti sklapanje nagodbe donijet će rješenje sukladno odredbi čl. 321. st. 4. ZPP-a i u obrazloženju navesti propisano odredbom čl. 338. st. 4. ZPP-a.

Sukladno odredbi čl. 371. ZPP-a riješeno je kao u točki III. izreke.

U Zagrebu 25. studenog 2013.

SUDAC
RAOUL DUBRAVEC, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

Brankica Curman
BRANKICA CURMAN